

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 10-21-10-10 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED] 10.

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

דיון והכרעה

11. הנאשם ביצע מעשה אלימות אשר תוצאתו פגיעה בגוף אדם אחר. תמונות החבלה (ת/1) מצביעות על חבלה של ממש ולא כענין של הגדרה בחוק אלא במונח הפשוט והמילולי. ברקע שתיית אלכוהול במועדון כך שגם הנאשם וגם המתלונן פעלו בהשפעת אלכוהול. נתונים אלו הם נקודת פתיחה כמעט בלתי אפשרית לביטול הרשעה. המלחמה באלימות מחייבת אמירה ברורה וערכית של בית המשפט הפוסלת אלימות מכל וכל. אלימות אינה אפשרות חוקית ומי שלוקח את החוק לידי חייב לקחת בחשבון שבחירתו כרוכה בכתם פלילי. אותם דברים נכונים גם כאשר לכאורה יש סיבה והסבר לאלימות. גם כאשר אדם סבור שהתערבותו נדרשת כדי לעזור לאישה הנתונה להטרדה, עליו לבחור בהתערבות שאינה אלימה. לא מדובר היה ברגע מסכן חיים ובבחירה שאין בלתה. מדובר היה בתגובה אלימה אשר ניתן היה למצוא לה תחליף חוקי ראוי. אין תועלת במלחמה באלימות באמצעות אלימות. כל אלו עמדו נגד עיני שעה שהאזנתי לטיעוני הצדדים לעונש. בשאלת מתחמי הענישה מקובלת עלי עמדת המאשימה לפיה מתחם העונש ההולם את שהתרחש באותו ערב מתחיל מעונש מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות (ראו מקרה קל יותר ברע"פ 3681/19 **שבתאי נ' מדינת ישראל** (13.6.19) וגם עפ"ג (תל-אביב) 7873-09-19 **אלבז נ' מדינת ישראל** (20.11.19)).

12. ואולם מרכז הכובד בהחלטה זו אינו בשאלת המתחם אלא בשאלת ביטול ההרשעה. הביטוי המשפטי הרחב יותר במסגרתו נבחנות טענות הצדדים נוסח לפני שנים בהלכת **כתב** שם נקבע כי רק במקרים חריגים במיוחד, בהם אין יחס סביר בין חומרת העבירה ונסיבותיה לבין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה, יעשה בית המשפט שימוש בסמכותו להימנע מהרשעת הנאשם